

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **I. V.**, *zastúpený advokátom JUDr. M. B.*, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. I/226/15308-97114/2008/995312-r zo dňa 17. decembra 2008, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/10/2009-84 zo dňa 2.septembra 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/10/2009-84 zo dňa 2. septembra 2009 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením č.k. 20S/10/2009-84 zo dňa 2. septembra 2009 Krajský súd v Žiline podľa ustanovenia § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku zastavil konanie vo veci podanej žaloby, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. I/226/15308-97114/2008/995312-r zo dňa 17. decembra 2008 s odôvodnením, že žaloba smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom. Uvedeným rozhodnutím žalovaný ako druhostupňový správny orgán rozhodol tak, že rozhodnutie Daňového úradu Martin – daňovú exekučnú výzvu č. 666/340/78057/08/Ri zo dňa 2. októbra 2008, ktorým bol v zmysle ustanovenia § 76 ods. 2 písm. f/ zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov v platnom znení (ďalej len „zákon č. 511/1991 Zb.“) vyzvaný na zaplatenie daňového nedoplatku vo výške 4 481 275,-Sk v lehote 15 dní odo dňa doručenia daňovej exekučnej výzvy daňový subjekt – žalobca zmenil tak, že označenie daňového subjektu zmenil z „I. V., na I. V., s tým, že žalobca je povinný daňový nedoplatok vo výške 4 481 275,-Sk zaplatiť v lehote 15 dní odo dňa

doručenia rozhodnutia na daňový exekučný účet Daňového úradu Martin, ktorý je špecifikovaný v tomto rozhodnutí.

Uviedol, že konanie bolo potrebné zastaviť podľa ustanovenia § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku s poukazom na ustanovenie § 248 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku. Daňová exekučná výzva je podľa názoru krajského súdu procesným rozhodnutím, ktorým sa upravuje len vedenie exekučného konania a nie je základným rozhodnutím pre daňové exekučné konania. Exekučným titulom a podkladom na vydanie exekučnej výzvy sú právoplatné a vykonateľné platobné výmery alebo iné rozhodnutia, ktorými sa vyrubuje daň, penále, a ktoré sa následne, po vzniku daňového nedoplatku, stávajú základom pre daňové exekučné konanie. Daňová exekučná výzva je rozhodnutie, ktorým správca dane vyzve daňového dlžníka (žalobcu) na úhradu daňového nedoplatku. Z uvedených dôvodov má teda exekučná výzva charakter procesného rozhodnutia, ktoré sa týka len vedenia exekučného konania, ktorým sa vykonáva povinnosť uložená daňovému dlžníkovi v platobných výmeroch č. 666/320/41044/99-Kub zo dňa 13. júla 1999 výmer dane z pridanej hodnoty vo výške 2 937 648,-Sk, právoplatný a vykonateľný dňa 20. augusta 1999, platobný výmer č. 666/2100/107534/02/Dop zo dňa 11. novembra 2002, ktorým bolo vyrubené penále vo výške 40 928,-Sk na dani z pridanej hodnoty za nezaplatenie dane včas alebo v správnej výške, právoplatný dňa 29. novembra 2002 a vykonateľný dňa 17. decembra 2002, platobný výmer č. 666/320/41045/99/Kub zo dňa 13. júla 1999 na dani z pridanej hodnoty vo výške 1 468 824 Sk právoplatný a vykonateľný dňa 20. augusta 1999 a rozhodnutie č. 666/210/85178/99/Pa zo dňa 15. októbra 1999, ktorým bola uložená pokuta na dani z pridanej hodnoty vo výške 2 000,-Sk za nepredloženie daňového priznania za zdaňovacie obdobie 2. štvrt'rok 1999, právoplatné dňa 23. novembra 1999 a vykonateľné dňa 7. decembra 1999. Daňové exekučné konanie začal správca dane vydaním rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania dňa 2. októbra 2008, a to na podklade exekučného titulu, ktorým je vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov č. 666/2100/3371/03/Dot zo dňa 23. januára 2003, ktorý bol zostavený ku dňu 23. januáru 2003 z údajov evidencie daní daňového dlžníka na sumu 4 481 275 Sk.

O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal s poukazom na ustanovenie § 246 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. V danom prípade procesné zavinenie na zastavení konania nesie žalobca, preto by bol povinný uhradiť trovy konania žalovanému. Žalovaný si však náhradu trov konania neuplatnil, preto žalovanému súd náhradu trov konania nepriznal.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline podal včas odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uvádzajúc, že postup súdu považuje

za nesprávny. Podľa jeho názoru krajský súd vychádzal pri vydaní napadnutého rozhodnutia z neprávneho právneho posúdenia veci, ktoré spočíva v odopretí práva domáhať sa nápravy proti nezákonnému rozhodnutiu štátnych orgánov na súde. Domáhal sa jeho zrušenia a vrátenia veci na nové konanie s poukazom na jeho rozpor s čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého sa môže každý, kto tvrdí, že bol rozhodnutím orgánu verejnej správy ukrátený na svojich právach, obrátiť na súd. Súd len z formálnych dôvodov uvedených v ustanovení § 248 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku konanie zastavil, pričom sa vôbec nezaoberal vecou samou a podstatou veci, t.j. tým, že podľa napadnutého rozhodnutia žalovaného a rozhodnutí žalovaného, ktoré predchádzali vydaniu napadnutého rozhodnutia je žalobcovi uložená povinnosť, ktorá vychádza zo zdaniteľného plnenia, ktoré podľa rozhodnutí súdov v trestnom konaní, nikdy nebolo uskutočnené.

K odvolaniu sa vyjadril žalovaný tak, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného č. I/226/15308-97114/2008/995312-r zo dňa 17. decembra 2008 nepodlieha v zmysle § 248 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku súdnemu prieskumu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal vec podľa § 212 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku v rozsahu a dôvodov odvolania bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a rozhodol podľa § 219 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 248 písm. a/ O.s.p. súdy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutie týkajúce sa vedenia konania.

Podľa názoru odvolacieho súdu daňová exekučná výzva je takým procesným rozhodnutím, ktorým sa upravuje len vedenie exekučného konania a nie je základným rozhodnutím pre daňové exekučné konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zhodne s názorom krajského súdu udáva, že exekučným titulom a podkladom na vydanie exekučnej výzvy sú právoplatné a vykonateľné platobné výmery alebo iné rozhodnutia, ktorým sa vyrubuje daň, penále a ktoré sa následne, po vzniku daňového nedoplatku, stávajú základom pre daňové exekučné konanie. Daňová exekučná výzva je rozhodnutie, ktorým správca dane vyzve daňového dlžníka (žalobcu) na úhradu daňového nedoplatku. Z uvedených dôvodov má teda exekučná výzva charakter procesného rozhodnutia, ktoré sa týka len vedenia exekučného konania, ktorým sa vykonáva povinnosť uložená daňovému dlžníkovi.

Podľa § 74 zákona č. 511/1992 Zb. je deň vyhotovenia výkazu daňových nedoplatkov dňom jeho vykonateľnosti.

Uvedené rozhodnutie napadnuté žalobou preto v zmysle § 248 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku nepodlieha preskúmaniu súdom a krajský súd preto správne konanie zastavil podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku z dôvodu, že žaloba smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku, keď sa stotožnil s právnym posúdením veci krajským súdom, ktoré krajský súd náležite a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a keďže žalobca nemal v konaní úspech nepriznal mu nárok na náhradu trov konania. Žalovanému nemá zo zákona nárok na náhradu trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 21. júla 2010

JUDr. Jana Henčeková, PhD. , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová